

A magánlaksértés büntette és más bűncselekmény miatt B.M. ellen indult büntetőügyben az Ei Járásbíróság Eban, a 2015. január 14-én megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

Ítéletet

B.M. aki született Eban,
anyja neve: a.n.,
szám alatti lakos
vádlott

bűnös

magánlaksértés büntettében (Btk. 221. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés) és garázdaság vétségében (Btk. 339. § (1) bekezdés).

Ezért őt a bíróság mint visszaesőt halmazati büntetésül 1 (egy) év 8 (nyolc) hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre és 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra **ítéli.**

A vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

A bíróság a T Városi Bíróság 14.Bk.218/2010/2. és a T Városi Bíróság 1.Fk.195/2011/12. számú határozatának végrehajtása során alkalmazott feltételes szabadságot megszünteti.

Kötelezi az eljárás során felmerült **20.600,-** (húszezer-hatszáz) forint büntügyi költség megfizetésére.

Indokolás

Az Ei Járási Ügyészség a B.2744/2013/10. számú vádiratával emelt vádat B.M. vádlott ellen 1 rb. a Btk. 221. § (1) bekezdésébe ütköző és – figyelemmel a (2) bekezdés a) pontjára – a (4) bekezdés szerint minősülő erőszakkal, éjjel elkövetett magánlaksértés büntette, valamint 1 rb. a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző garázdaság vétsége miatt.

A bíróság B.M. vádlott, valamint id. B.S. és ifj. B.S. tanúk vallomása, és az iratok alapján az alábbi tényállást állapította meg:

B.M. vádlott magyar állampolgár, iskolai végzettsége nem ismert, nőtlen, élettársi kapcsolatban él, élettársa gyermeket vár. Kiskorú gyermeke nincs, közmunkásként dolgozik a ... Zrt-nél, jövedelme havi 50.000,- forint. Vagyona nincs. Büntetve volt:

1./ A T Városi Bíróság az 1.Fk.195/2011/12. számú ítéletével – amely a T Törvényszék 1.Fkf.176/2012/6. számú határozatával 2012. július 9-én emelkedett jogerőre testi sértés büntetettének kísérlete miatt 8 hónap fk. fogházbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés büntetésből 2013. április 10. napján feltételes szabadságra bocsátás kedvezményel szabadult, melynek letelte 2014. április 9. Elkövetési idő: 2010. augusztus 20.

2./ Az Ei Járásbíróság az 1.Fk.614/2011/182. számú ítéletével – amely a T Törvényszék 2.Fkf.373/2013/10. számú határozatával 2014. április 10-én emelkedett jogerőre – 3 rb. Lopás vétsége, lopás vétségének kísérlete és lopás büntette miatt 1 év 2 hónap fk. fogházbüntetésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte. Elkövetési idő: 2011. január 20. - 2011. január 25.

3./ A T Városi Bíróság a 2010. július 8-án jogerőre emelkedett 14.Bk.218/2010/2. számú határozatával jogtalan elsajátítás vétsége és lopás büntette miatt 6 hónap fk. fogházbüntetését szabott ki vele szemben, a szabadságvesztés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. Elkövetési idő: 2008. augusztus 29. - 2009. december 28. A T Városi Bíróság az 1. alatti ítélettel a szabadságvesztés végrehajtását elrendelte. A vádlott a szabadságvesztés büntetésből 2013. április 10-én feltételes szabadságra bocsátás kedvezményel szabadult, melynek letelte 2014. április 9.

4./ Az Ei Járásbíróság a 4.B.602/2013/5. számú ítéletével – amely a T Törvényszék 1.Bf.76/2014/11. számú határozatával 2014. május 30-án emelkedett jogerőre – orvhalászat vétsége miatt 30 nap elzárásra ítélte. Elkövetési idő: 2013. július 2.

B.M. vádlott 2013. december 29-én 23 óra 20 perc és 23 óra 30 perc közötti időben ittas állapotban a P, Sz körút ... szám alatti ingatlan kerítését megrongálta oly módon, hogy a kerítésből két darab kerítéslécet letört, és azzal az utcán lévő villanyoszlopot ütötte és kiabálva szitkozódott. A P, Sz körút ... szám alatt lakó ifj. B.S. felszólította a vádlottat magatartásának abbahagyására, erre B.M. vádlott a kerítésen átnyúlva megragadta a kerítésen belül álló ifj. B.S. nyakát, és meglökte ifj. B.S.t. Ifj. B.S. a lökéstől nem esett el. Ezt követően ifj. B.S. bement a házba. Ifj. B.S. nyakán a vádlott bántalmazása következtében nyolc napon belül gyógyuló hámsérülés keletkezett. Ifj. B.S. magánindítványát könnyű testi sértés vétsége miatt nem terjesztette elő. Mivel B.M. vádlott két további kerítéslécet kitörve és a villanyoszlop ütését, valamint az ordítózást folytatta, id. B.S. sértett is felszólította a cselekménye abbahagyására, mire a vádlott a P, Sz. körút ... számú ingatlan tolózárral bezárt kertkapuját erővel belökte, amelynek következtében az kinyílt. A vádlott ezt követően bement az ingatlanra, és ököllel megütötte id. B.S. sértett jobb vállát. Id. B.S. az ütés miatt hátralépett, megbotlott egy lépcsőben és elesett, a vádlott pedig az ütés lendületétől ráesett a sértettre. Id. B.S. sem az ütéstől, sem az eleséstől sérülést nem szenvedett. Ifj. B.S. – aki ismételtén kijött az udvarra – a vádlottat ezt követően kiteszigálta az ingatlanról. Id. B.S. sértett magánlaksértés miatt magánindítványát törvényes határidőn belül, 2013. december 30. napján előterjesztette a vádlottal szemben. A vádlott által letépett kerítéslécek 90 cm magasak, 5 cm szélesek és 1 cm vastagok voltak. A rongálással okozott kár 400,- forint volt. A kerítéslécek élet kioltására nem alkalmasak. B.M. vádlott kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartásán a szemtanúk megbotránkoztak, és bennük az riadalmat keltett.

A bíróság a tényállást a vádlotti vallomásra, valamint id. B.S. és ifj. B.S. tanúk vallomására és az egyéb iratokra alapította az alábbiak szerint.

B.M. vádlott első gyanúsított kihallgatása alkalmával tagadta a bűncselekmények elkövetését. Vallomása szerint ő nem tépett le kerítésléceket, nem lépett be B-ék ingatlanára, illetve id. B.S.-ral nem dulakodott, ifj. B.S. a házuk előtt ütötte meg őt. Folytatólagos gyanúsított kihallgatása alkalmával már a vádlott beismerte a terhére rótt bűncselekmények elkövetését. Elmondta, hogy nagyon be volt rúgva, B-ék kerítéséről léceket tépett le, azzal ütötte a villanykarót. Először ifj. B.S. szólt rá, hogy fejezze be, ekkor ő odament a kerítéshez és elkapta a nyakát, illetve szidta őt. Majd az id. B.S.-ral is kiabált, szitkozódott, ezt követően valahogy átnyúlt a kerítésen, bement a kertjükbe, a riglit letépte, vagy lerúgta. Bement az udvarba, az öreg S szomszéd felé meglökte őt párszor és elestek. Kerítésléccel nem lökte meg, nem ütötte meg, azt eldobta, mielőtt meglökte volna id. B.S.-t. Ezt követően ifj. B.S. kihúzta őt az utcára. Elmondta még, hogy másnap bocsánatot kért, szégyellte magát, sajnálta, hogy ilyet tett. A vádlott ezen beismerő vallomását tartotta fenn a bírósági tárgyaláson is.

A vádlotti beismerő vallomást erősítette meg id. B.S. tárgyaláson megtett, valamint a nyomozás során megtett vallomása is. Így id. B.S. is beszámolt arról, hogy a vádlott 2 db kerítésléccel ütötte a villanyoszlopot, majd a fia nyakát fogta meg. Ezt követően ment be az udvarukra és akarta őt megütni. Miután elestek, a fia a vádlottat kilökte az utcára. A bírósági tárgyaláson id. B.S. nyomozás során megtett vallomását is fenntartotta, a feljelentése alkalmával is a lényegi kérdésekre nézve ugyanígy mondta el a történeteket. Feljelentésében kitért arra is, hogy amikor a fia nyakát kapta el a vádlott, akkor nem volt a kezében a kerítésléc. Elmondta azt is feljelentésében id. B.S., hogy a vádlott a kertkaput kirántotta és rátámadt, ököllel akarta őt megütni, de csak a vállát találta el. Lényegi eltérés tehát a vádlott és id. B.S. tanú vallomása között annyi volt, hogy amikor a kertkapun a vádlott bement, és rátámadt id. B.S.-ra, akkor a kerítéslécek nála voltak-e. A 2015. január 14-i bírósági tárgyaláson id. B.S. tanú és a vádlott is egyezően nyilatkozott arról, hogy már nem voltak a lécek a vádlott kezében, amikor a kaput belökte és az udvarra bement. Id. B.S. ekkor részletesen nyilatkozott arról is, hogy a kapu tolózárrel volt bezárva, a vádlott a kaput kívülről belökte, így a tolózár a helyéről kipattant, ezért tudott a vádlott bejönni. A tárgyaláson a vádlott ezt sem vitatta.

A bíróság kihallgatta tanúként ifj. B.S.-t is, aki a bírósági tárgyaláson annak elétárása után a nyomozati vallomásait szintén fenntartotta. Ebben beszámolt róla, hogy B.M. vádlott a fakerítést tördelte, majd ő felszólította, hogy ezt hagyja abba, ekkor a kerítésen átnyúlva a nyakát megfogta és hátrafelé lökte őt. Majd az édesapját szidta és a tolóretesszel bezárt kiskaput kitépte, belépett az udvarukra és az édesapját fellökte, aki hanyatt esett. Vallomást tett arról is, hogy a nyakán lett sérülés, hámsérülés, bőrpír. Azt is elmondta, hogy ő tökéletesen látta, hogy a vádlott tépte le a kerítésléceket. A bírósági tárgyaláson az édesapja által elmondottakat megerősítette a zárral, valamint az édesapja meglökésével kapcsolatban is.

A fenti részben eltérő nyilatkozatok közül a bíróság az utolsó bírósági tárgyaláson a vádlott, illetve a tanúk által elmondottakat fogadta el, hiszen ekkor valamennyien részletesen és egybehangzóan nyilatkoztak arról, hogy a vádlott, hogy jutott be az ingatlanra, illetve hogy ekkor a kezében már nem volt kerítésléc és az id. B.S. felé mért ütés a vállán kis erővel találta el id. B.S.-t.

A tényállást megerősítette az ügyben készült rendőri jelentés is, a jelentés tartalmazza, hogy a vádlott az intézkedéskor erősen ittas állapotban volt, a vele szemben alkalmazott alkoholszonda 1,12 mg/l értéket mutatott.

Id. B.S. nyilatkozata, valamint a rendelkezésre álló fényképmelléklet alapján a bíróság megállapította továbbá, hogy a vádlott által kitört kerítéslecek puhafából, fenyőfából készültek, azok csupán 1 cm vastagok voltak, így az emberi élet kioltására nem alkalmasak.

Mindezek alapján a bíróság a tényállást minden kétséget kizáróan megállapíthatónak látta.

A Btk. 221. § (1) bekezdése szerint, aki más lakásába, egyéb helyiségébe, vagy ezekhez tartozó bekerített helyre erőszakkal, fenyegetéssel, vagy hivatalos eljárás színlelésével bemegy, illetve ott bent marad, vétség miatt 2 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A (2) bekezdés szerint büntett miatt 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe, vagy az ezekhez tartozó bekerített helyre, az ott lakó, vagy azzal rendelkező akarata ellenére, vagy megtevesztéssel éjjel, fegyveresen, felfegyverkezve, vagy csoportosan bemegy, vagy ott bent marad. A (4) bekezdés szerint a büntetés büntett miatt 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztés, ha az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekményt a (2) bekezdésben meghatározott módon követik el.

A Btk. 339. § (1) bekezdése szerint, aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást, vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt 2 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

B.M. vádlott azzal a cselekményével, hogy ittas állapotban, közterületen, hangosan kiabálva a kerítésleceket a helyéről kitepte, majd ezen lécekkel a villanyoszlopot ütlegelte, illetve a cselekménye abba hagyására őt felszólító ifj. B.S.-t a kerítésen keresztül a nyakánál megragadta és őt ellökte, egy kihívóan közösségellenes magatartást tanúsított, hiszen mindez nyíltan szembe helyezkedik a társadalomban elvárt magatartási normákkal. A magatartása erőszakos is volt, amely részben dolog ellen, részben ifj. B.S. személye ellen irányult és tekintettel arra, hogy az nyílt utcán történt, alkalmas volt arra, hogy másokban megbotránkozást, illetve riadalmat keltsen a késői elkövetési idő ellenére is, hiszen olyan zajhatással járt, amelyet a környékben lakók észlelhettek. Id. B.S. és ifj. B.S. is ezen zajhatásokra lett figyelmes és ment ki a házból. A vádlott ezen cselekménye így alkalmas volt megbotránkozás, illetve riadalom keltésére is.

Ezt követően B.M. vádlott a P, Sz körút ... szám alatti ingatlan területére erőszakkal ment be, hiszen rendeltetésellenes módon küzdött le az ingatlan védelmét szolgáló tolozárát azzal, hogy a kaput belökte. A vádlott által kifejtett erőszak a bemenetelt gátló akadály leküzdésére irányult. Ezt követően a lakóházhhoz tartozó bekerített helyre bement. Nyilvánvaló, hogy az ingatlanra való belépésre engedélyt nem kapott. A 2013. december 29-én 23 óra utáni elkövetési időpont pedig az állandó és következetes bírói gyakorlat szerint éjjeli elkövetésnek minősül. A P, Sz körút ... szám alatti ingatlan lakásnak minősül, hiszen az id. B.S. és családja állandó tartózkodási helyeül szolgál, ehhez tartozó bekerített hely az udvar, ahová a vádlott bement, a terület kerítéssel van körülvéve.

Mindezek alapján a bíróság a vádlott fenti cselekményeit 1 rb. a Btk. 221. § (1) bekezdésébe ütköző és figyelemmel a (2) bekezdés a) pontjára, a (4) bekezdés szerint minősülő magánlaksértés büntették, valamint 1 rb. a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő garázdaság vétségének minősítette. A bíróság a vádlott bűnösségét ezen bűncselekményekben megállapította és

vele szemben a Btk. 81. §-a alapján halmazati büntetést szabott ki.

A bíróság a büntetés kiszabása során enyhítő körülményként vette figyelembe azt, hogy a vádlott a bűncselekmények elkövetését beismerte, azt megbánta, a sértettektől bocsánatot kért. Enyhítő körülményként értékelte a bíróság azt is, hogy a vádlott életvitele az eltelt időben rendeződött. Ezzel szemben súlyosító körülményként kellett figyelembe venni a vádlott büntetett előéletét, visszaesői minőségét, azt, hogy az általa elkövetett bűncselekmény idején két szabadságvesztésből engedélyezett feltételes szabadság hatálya alatt állt. Súlyosító körülményként tekintett továbbá a bíróság a vádlott elkövetéskori ittas állapotára, valamint arra, hogy garázda jellegű bűncselekmények országos- és helyi szinten is igen elszaporodottak.

Mindezek alapján a bíróság a Btk. 79. §-ban foglalt büntetési célok eléréséhez szabadságvesztés büntetés kiszabását tartotta indokoltnak, figyelemmel a Btk. 80. §-ban írt büntetés kiszabási elvekre is. Figyelemmel ugyanakkor arra, hogy az elkövetési mód nem volt kirívó jellegű, valamint az enyhítő körülmények együttes nyomatékára a bíróság lehetőséget látott arra, hogy a szabadságvesztés büntetés kiszabásakor a középértéktől lefelé térjen el. Mindezek alapján a bíróság a rendelkező részben írt szabadságvesztés büntetés kiszabását indokoltnak, de egyben elegendőnek tartotta.

A vádlott a Btk. 459. § 31. pontja alapján visszaesőnek minősül, hiszen jelen ügyben szándékos bűncselekményt követett el és a korábbi szabadságvesztés büntetés kitöltésétől, illetve végrehajthatósága megszűnésétől az elkövetésig 3 év nem telt el.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtön.

A bíróság a vádlottelőéletére tekintettel méltatlannak látta őt arra, hogy a közügyek gyakorlásában részt vegyen, ezért attól meghatározott időtartamra megtiltotta a Btk. 61-62. § -a alapján.

A bíróság megállapította továbbá, hogy B.M. vádlott a jelen bűncselekmény elkövetésekor a T Városi Bíróság 14.Bk.218/2010/2. és a T Városi Bíróság 1.Fk.195/2011/12. számú határozatának végrehajtása során alkalmazott feltételes szabadság hatálya alatt állt, ezért a Btk. 40. § (1) bekezdés b) pontja alapján a feltételes szabadságot megszüntette.

A Btk. 38. § (4) bekezdés d) pontja alapján a vádlott a jelen ügyben kiszabott szabadságvesztés büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható, mert a szándékos bűncselekményt a korábbi végrehajtandó szabadságvesztésre ítéltése után a végrehajtás befejezése előtt követte el.

Mivel a bíróság a vádlottat bűnösnek mondta ki a bűncselekmények elkövetésében, ezért a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte őt az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

E, 2015. január 14.

**. Gyuricza Zsolt s.k.
bíró**

Kiadmány hitelül:

Kiadó: